

“मीठे बच्चे- आफ्नो स्वभाव अति मीठो बनाऊ, भुलेर पनि कसैलाई दुःख नदेऊ, कटु वचन बोल्नु, क्रोध गर्नु, झपार्नु... यी सबै दुःख दिनु हो।”

प्रश्न:- मायाले बच्चाहरूको परीक्षा कुन रूपमा लिन्छ? त्यस परीक्षामा अचल रहने विधि के हो?

उत्तर:- मुख्य परीक्षा आउँछन् काम र क्रोधको रूपमा। यी दुवैले मुश्किलले साथ छोड्छन्। क्रोधको भूतले घरी-घरी ढोका ढक्ढक्याउँछ। हेर्छ, यो कतै भौं-भौं त गर्दैन? अनेक प्रकारका तुफानले दीपकलाई निभाउने कोशिश गर्छ। यी परीक्षाहरूमा अचल रहनको लागि एक सर्वशक्तिमान बाबा सँग योग लगाउनुपर्छ। आफूभित्र खुशीको ढोल-बाजा बज्दै रहून्। ज्ञान र योगबलले नै यी परीक्षाहरूबाट पास गराउन सक्छ।

गीत:- निर्बल की लडाइँ बलवान से...

ओम् शान्ति। तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ र बाबाले पनि सम्झाउनुहुन्छ। तिमीहरू फेरि आएका छौ पारलौकिक बाबाको पासमा, अरू सबै हुन् लौकिक पिता। यहाँ सबैको आसुरी बुद्धि छ, सत्ययुगमा हुन्छ दैवी बुद्धि। आसुरी पछि फेरि दैवी अवश्य बन्नु छ। आसुरी र दैवी, पतित र पावनमा धेरै फरक छ। तिमीहरूलाई थाहा छ- हामी पावन थियौं, अहिले रावणले पतित बनाएको छ। अहिले बाबाद्वारा हामी फेरि पावन दुनियाँको वर्सा लिइरहेका छौं, सत्ययुगी राज्यभाग्यको- त्यो पनि २१ जन्मको लागि। जब बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ तब याद गर्छन् फेरि भुलिहाल्छन्। जुन कुरा याद रहन्छ त्यो कुरा अरूलाई बताउनको लागि दिल अति इच्छुक हुन्छ। याद भएन भने दिल इच्छुक हुँदैन। फेरि त्यो खुशीको उछाल आउँदैन। ओइलाएको चेहरा देखिन्छ। अहिले तिमीहरूलाई थाहा छ- हामी फेरि गुमाएको सत्ययुगी राज्यभाग्य लिइरहेका छौं। त्यो जुन क्रिश्चियन सँग राज्य गुमाएका थियौ त्यो त लिइसक्यौ। तर मायाले हाम्रो राज्य लुटेको छ त्यो कुरा कसैलाई थाहा छैन। क्रिश्चियनबाट त हठ एवं भोक हड्ताल आदि गरेर राज्य लिइसक्यौ। यहाँ त यो कुनै कुरा छैन। तिमीहरूको दिलमा छ- हामीले ५ हजार वर्ष पहिले जस्तै फेरि राज्य भाग्य प्राप्त गरिरहेका छौं, बाबाको श्रीमत्तमा चलेर। यसमा तरबार आदि केही पनि चलाउने मत दिनुहुन्न। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, मीठो स्वभावको बन। अति मीठो बन। सत्ययुगमा बाघ र बाख्रा सँग-सँगै पानी पिउँथे। एक अर्कामा प्यार रहन्थ्यो। दुःखको युद्ध हुँदैनथ्यो। यहाँ दुःखको आक्रमण धेरै हुन्छ। काम कटारी चलाउनु यो पनि दुःखको आक्रमण हो। कसैलाई अपशब्द बोल्नु, क्रोध गर्नु, झपार्नु- यी सबै दुःख दिनु हो। बाबा भन्नुहुन्छ- कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन। आफ्नो स्वभाव धेरै मीठो बनाऊ। भुलेर पनि दुःख दिने काम नगर। श्रीकृष्णको लागि भनिन्छ, यति रानीहरूलाई भगाए। तैपनि भन्छन्- सुख दिनको लागि भगाए। अहिले तिमीले बुझेका छौ- यो त कृष्णको कुरा होइन। भागवतको साथमा गीता र गीताका साथमा फेरि महाभारतको सम्बन्ध छ। अहिले त्यही संगमको समय हो। कृष्णको त नाम नै छैन। कृष्णको राजधानी हुन्छ सत्ययुगमा। कृष्णले कुनै पतितलाई पावन बनाउनको लागि कहिल्यै रक्षा-बन्धन बाँधेनन्। यो हो पतितलाई पावन बनाउने पर्व। त्यो त पतित-पावन परमात्मा नै हुनुहुन्छ नकि श्रीकृष्ण। कृष्णको जन्म त सत्ययुगमा भयो। त्यहाँ त कंस, रावण, सूपनखा आदि हुन सक्दैनन्। यी यसै

समयका हुन् आसुरी सम्प्रदाय। यी कुरालाई तिमीले अहिले बुझेका छौ। तिम्रो बुद्धिमा छ, हामीले बेहदका बाबाबाट कैयौं पटक राजयोग सिक्यौ र २१ जन्म राज्य भाग्य पायौं फेरि मायाबाट राज्य भाग्य गुमायौं। जो माता-पिता, दादाको दिलमा चढेका बच्चाहरू हुन्छन् तिनै गद्दीनशीन बन्छन्। जो आज्ञाकारी छैनन् तिनीहरूले के पद पाउँछन्। पद पाउनुपर्छ सूर्यवंशीको। नत्र पाइ पैसाको दास-दासी गएर बन्नेछन् बापदादाको आज्ञामा चल्दैनन्। ब्रह्माको मत पनि प्रसिद्ध छ। शिवबाबाको श्रीमत पनि प्रसिद्ध छ। त्यसैले ब्रह्मा र शिवबाबाका साथमा उहाँका सन्तानहरूको मत पनि प्रसिद्ध हुनुपर्छ। तिमीले शिवबाबा र ब्रह्मा दुवैका मतमा चल्नुपर्छ तब त श्रेष्ठ बन्छौ। माता-पिताले पनि श्रेष्ठ बन्नको लागि कति राम्रो धारणा गर्छन्। सबै बच्चाहरूलाई पढाउँछन्। मुरली सबै बच्चाहरूको पासमा जान्छ। यिनको पार्ट नै छ पढाउने। कति बच्चाहरू यस्ता पनि छन्, जो माता-पिताभन्दा पनि राम्ररी पढाउँछन्। शिवबाबाको कुरा त उच्च नै रह्यो। तर मम्मा बाबाभन्दा पनि यस समयमा होसियार बच्चाहरू छन्। हुन त सम्पूर्ण त कोही बनेका छैनन्। कुनै न कुनै काँडाले त घोच्छ, मायाको आक्रमण हुन्छ नै। दीपकलाई तुफान लाग्छ। जति ज्ञान र योगमा रहन्छौ, त्यति यस घृतबाट तिम्रो ज्योति बलि रहने छ। कुनै दीपकमा घृत थोरै भयो भने लाइट कम हुँदै जान्छ। कसैको दीपक धेरै राम्रो सँग जलिरहन्छ। आत्मा रूपी दीपकलाई नै तुफान लाग्छ। तुफान त लाग्ने छ, यी बाबाले भन्छन्— नम्बरवन अनुभवी म हुँ। बलवान् सँग अवश्य माया पनि बलवान् भएर लड्नेछ।

बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— हे दीपकहरू! यस्तो-यस्तो तुफान आउँछन्, तर कर्मेन्द्रियहरूबाट कुनै पनि पाप कर्म नगर्नु। कसैले केही भन्छन् भने सुनेको नसुन्यै गर्ने अभ्यास गर्नुपर्छ। क्रोधले पनि मनुष्यलाई पूरै सत्यानाश गरिदिन्छ। यसको पनि ठूलो परीक्षा हुन्छ। क्रोधको भूतले आएर ढोका ठोक्छ, हेरौं भौ-भौ गर्छ कि गर्दैन। यदि कसैले भौं-भौं गर्न थाल्छ भने दीपक निभ्दछ। मायाले सबैको परीक्षा लिदै रहन्छ। यिनमा त क्रोध थिएन भन्ने लाग्थ्यो। तर अहिले फेरि यिनमा पनि क्रोध आइसक्यो। बाबाको पासमा धेरै राम्रा-राम्रा बच्चाहरू थिए, मायाको तुफानलाई सहन गर्न सकेनन् अनि गिरे तब भनिन्छ तकदिर। हामी परीक्षामा ठहर्न सक्दैनौं। तिमी बच्चाहरूले त परीक्षामा हनुमान जस्तै बडो अचल-अडोल रहनु छ। यो पनि एक उदाहरण हो। बाँकी कुनै हनुमान थिएन। तिमी बच्चाहरूभित्र खुशीको बाजा बज्नुपर्छ। सर्वशक्तिमान बाबाका साथमा योग राख्नाले मद्दत स्वतः मिलिरहन्छ। कुनै हतियार आदि लिदैनन्। बाबाले सबै युक्ति सिकाउनु हुन्छ। बाबालाई याद गन्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। क्रोधको पनि अवस्था हुन्छन्। कामको भूत त धेरै खराब हुन्छ। कसैमा पनि कामको भूत फेरि प्रवेश नगरोस्। त्यसलाई योगबलले निकालि दिनुपर्छ। योगबाटै क्रोधको भूत पनि निस्कन्छ। घरी-घरी ढोका ढक्ढक्काउँछ। कहीं मार्जिन देख्यो अनि घुस्न थाल्छ। यी ५ चोरले भित्र-भित्रै धेरै घाटा पुर्‍याउँछन्। हामी कति धनवान थियौं, ५ विकारले कति कंगाल बनाइदिएका छन्। यिनको ठूलो सरदार हो काम, सेकेण्ड नम्बर हो क्रोध। काम बच्चु बादशाह। बडो मुश्किलले पछि लाग्न छोड्छ। धेरै ठूलो दुश्मन हो, धेरै हैरान गर्छ। विचारी अबलाहरू कति मार खान्छन्। उनीहरूको गुनासो त सुन्नै सकिदैन। यो गुनासो केवल एक बाबाले मात्र सुन्नुहुन्छ। तर त्यो पनि सच्चा जो हुन्छन् तिनीहरूको नै सुन्नु हुन्छ। झुटोको होइन। यी विकारले मनुष्यलाई एकदम गन्दा बनाइदिन्छन्। क्रोधको बिमारी पनि प्रकट भयो भने क्रोधले आफ्नै सत्यानाश गराउँछ, अरूको खुराक पनि बन्द हुन जान्छ। हंगामा

हुन्छ। त्यसैले बाबाको पास जुन खुराक लिन आउँछन् उनलाई त्यो रोक्का गर्न थाल्छन्। उनीहरूमा बन्धन आउन थाल्छ। फेरि उनीहरूको अविनाशी भविष्य जन्म-जन्मान्तरको आजीविका बन्द हुन थाल्छ। यस्ता जो परमपिता परमात्मा सँग वर्सा लिन आउनमा विघ्न पार्छन् तिनीहरूमाथि कति पाप चढ्छ, कुरै छोड। तिनीहरू त मानौं, आफूमाथि नै कृपाका बदला श्राप लिन्छन्। कोही विश्वासघाती बने भने कति जनाको नोकसान गर्छन्। भविष्य हीरा जस्तो जीवन बनाउनमा रुकावट पर्छ। यसैले बाबाले भन्नुहुन्छ— महापापी, महा-बेसमझ, महा-दुर्भागशाली हेर्नु छ भने यहाँ हेर। कसैले पत्रिकामा उल्टो-सुल्टो समाचार छपाए भने विचारी माताहरूमाथि कति आपद्-विपद् आउँछ। बुझेर पनि फेरि अरू केही गर्छन् भने त तिनीहरूमाथि धर्मराजको कति मार पर्नेछ। बाबा भन्नुहुन्छ— विश्वासघाती बनेर अबलाहरूमाथि अत्याचार हुने काम कसैले पनि नगरुन्। उनीहरूलाई गाजी (धर्मको लागि विधर्मीहरू सँग युद्ध गर्ने महावीर मुस्लिम योद्धा) पनि भनिन्छ। शिरमा रगतको तापक्रम चढ्यो भने फेरि तरबार उठाएर मार्न थाल्छन्। फेरि त्यसलाई फाँसीमा झुण्ड्याइदिन्छन्। यहाँ पनि यस्तै बन्न थाल्छन्। कसैमा क्रोधको भूत आयो भने कति जनाको आजीविका गरिदिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यस्ताको लागि फेरि-धेरै कडा दण्ड छ। जो ट्रेटर बनेर विघ्न पार्छन्, तिनीहरूमाथि ठूलो पाप चढ्छ। चढे तो चाखे वैकुण्ठ रस, गिरे तो एकदम चकनाचूर.... या त वैकुण्ठको मालिक या नोकर चाकर। जसले यस्तो काम गर्छ, त्यति नै पाप आत्मा पनि बन्छ। धेरैलाई दुःख दिने निमित्त बन्छ। बाबालाई दया लाग्छ। माताहरूको त रिगार्ड राख्नुपर्छ। वन्दे मातरम् गाइन्छ। बाबा आएर कलश माताहरूमाथि राख्नुहुन्छ, उनीहरूमाथि धेरै अत्याचार हुन्छ। त्यसैले प्यारा बच्चाहरूले मद्दत धेरै दिनुपर्छ। यदि कसैले कुनै मद्दतको बदला अरू नै उल्टा कार्य गर्छन् भने त कति नोकसान हुन्छ। धेरै सपूत बन्नु छ, असुरलाई देवता बनाउनु छ।

बाबा तिम्पो जीवन छँदैको नयाँ चित्र बनाउनुहुन्छ। चित्रकारहरूले चित्र बनाउँछन् नि। फेरि जसले धेरै राम्रो बनाउँछन्, उनलाई पुरस्कार मिल्छ। यहाँ बाबा भन्नुहुन्छ— म ज्ञान र योगबलबाट तिम्पो यस्तो चित्र बनाइरहेको छु, जसबाट तिमीले यो शरीर छोडिसके पछि एकदम फस्टक्लास शरीर प्राप्त गर्छौं। तब मनुष्यबाट देवता बन्छौ, ज्ञान योगबलबाट तिमी कति गोरा बन्छौ। बाबा जस्तो फस्टक्लास कालिगढ अरू कोही हुन सक्दैन। मनुष्यबाट देवता बनाउने काम बाबाको नै हो, यो हो नम्बरवन सेवा, जसबाट सारा दुनियाँ बदलिन्छ। उहाँ मीठा बाबालाई कसैले जान्दैनन्। सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। मनुष्यहरूको बुद्धिमा यो नर्क पतित दुनियाँ हो भन्ने पनि थाहा छैन। यो केवल तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा नै छ। ठूला-ठूला करोडपति सबैको धन माटोमा मिल्छ। धेरै दुःखी भएर मर्छन्। आजकाल त ठूला-ठूला मान्छेहरूलाई पनि मादै रहन्छन्। दुश्मनी यति कडा हुन्छ त्यसको कुरै छोड। धेरै खराब समय आउनु छ। अब तिमी बच्चाहरू पुरुषार्थ गरिरहेका छौ भविष्यको लागि, अन्य कसैले पनि भविष्यको लागि पुरुषार्थ गर्दैनन्। पुरुषार्थमा फेरि मायाले भुलाइदिन्छ, अनि जस्ताका त्यस्तै बन्छन्। मायाले एकदम मुख मोडिदिन्छ, त्यसैले धेरै सम्हाल गर्नुपर्छ। जति हुन सक्छ खुशीले बाबालाई याद गर्नु छ। हामी बाबाबाट २१ जन्म सुखको वर्सा फेरि लिइरहेका छौं। बाबालाई याद गर्नाले खुशी हुन्छ। उनीहरू त यी आँखाले महल आदि हेर्दा खुशी हुन्छन्। तिमीहरू दिव्य दृष्टिबाट अथवा ज्ञानको तेस्रो नेत्रबाट जान्दछौ। हामी बाबाबाट सधैं सुखको वर्सा लिन्छौं,

यदि बाबाको मतमा चलयौं भने। सावधान त गरिरहनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! श्रीमतमा धेरै मीठो बन, मौन रहेर बाबालाई याद गर।

तिमी बच्चाहरू जस्तो सौभाग्यशाली यस सृष्टिमा अरू कोही छैनन्। तिमीहरू स्वर्गको मालिक बन्छौ। त्यहाँ धेरै सुख हुन्छ। यो पनि जान्दछौ— राजयोग तिनैले सिक्नेछन् जसले कल्प पहिले सिकेका थिए। तिमीहरूले देख्दछौ— पण्डाहरूले सेवा गरेर फूल वा कोपिलाहरूलाई वागवानको सम्मुख लिएर आउँछन्। फेरि उनीहरूलाई सेवाको पुरस्कार पनि मिल्छ। ज्ञान त धेरै सहज छ। यस जीवनलाई अति मूल्यवान भनिन्छ। पत्थरबाट हीरा जस्तो, गरिबबाट धनवान् बन्छन्। गायन पनि छ— अतीन्द्रिय सुखमय जीवन गोप-गोपिनीहरूलाई सोध। कुनचाहिं गोपिनीहरू? जसरी बाबाले सुनाउनुभयो, यो हो ठूलो चिट्ठा। बाबा स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ त्यसैले बाबा र स्वर्गको याद गर्न कति सजिलो छ। विश्वको मालिक बन्नु कम कुरा हो र! त्यहाँ अर्को कुनै धर्म हुँदैन। तिमी बच्चाहरूले जानिसकेका छौ— हामीले आधाकल्प अनेक प्रकारका दुःख देखेका छौं। अब धेरै राम्रो पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। यस दुनियाँमा कोही पनि सुखी हुन सक्दैनन्। त्यहाँ त सबै सुखी हुन्छन्। यस्तो सुखको राज्यमा उच्च पद पाउनुमा आनन्द धेरै छ। बक्सिङ्गमा घरी-घरी थप्पड खाँदै गिदै रहनु छैन। विकारमा गिन्यो भने एकदम जोडले चोट लाग्छ। क्रोध पनि धेरै खराब छ। घरी-घरी चोट खानु हुँदैन। नत्र गिनेछौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस्तो कुनै पनि कर्म गर्नु छैन जसकारण आफू माथि कृपाको बदला श्राप आओस्। कुनै पनि भूतको वशमा परेर ट्रेटर कहिल्यै बन्नु छैन।
- २) श्रीमतमा धेरै मीठो बन्नु छ, मौन रहनु छ। धेरै मीठो स्वभावले कुरा गर्नुपर्छ। कहिले काम वा क्रोधको वशमा हुनु छैन।

वरदानः— ‘नयाँ केही पनि होइन’ को स्मृतिद्वारा सबै प्रश्नहरूलाई समाप्त गरेर बिन्दु लगाउने अचल अडोल भव

कुनै पनि कुरा भइहालेमा तिमी बच्चाहरूलाई यो ज्ञान छ— नयाँ केही पनि होइन, हरेक दृश्य अनेक पटक दोहोरिइरहेको छ। ‘नयाँ केही पनि होइन’ को स्मृतिद्वारा कहिल्यै पनि हलचलमा हलचलमा आउन सक्दैनौ, सदैव अचल अडोल रहन्छौ। कुनै नयाँ कुरा भएमा आश्चर्यले निस्कन्छ यो के, यस्तो हुन्छ र? तर नयाँ केही होइनको स्मृतिले के, किनको प्रश्न हुँदैन, फुल स्टप लाग्छ। यसैगरी हर दृश्यलाई देख्दा पनि बिन्दु लगाउँदै जाऊ अनि हाय हायमा पनि वाह वाहको गीत गाइरहने छौ।

स्लोगनः— सुख स्वरूप बाबाका सुख स्वरूप बच्चा बनेर रह्यौ भने दुःखको लहर आउन सक्दैन।